

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

338 π.Χ. Η Μάχη της Χαιρώνειας: Ο Φίλιππος Β' ο Μακεδών νικά τις ενωμένες δυνάμεις Αθηναίων και Θηβαίων και καθίσταται κυρίαρχος του τότε ελληνικού χώρου.

216 π.Χ. Η μάχη των Καννών: Ο στρατηγός των Καρχηδονίων, Αννίβας, συντρίβει τις ρωμαϊκές λεγεώνες. 50.000 Ρωμαίοι πέφτουν στο πεδίο της μάχης. «Hannibal ante portas» αναφωνούν οι Ρωμαίοι.

46 π.Χ. Ο Ιούλιος Καίσαρας νικά τον βασιλιά του Πόντου Φαρνάκη Γ' και αναφωνεί «Veni, Vidi, Vici» («Ηλθον, είδον, ενίκησα») για την ευκολία της επικράτησής του.

1903 μ.Χ. Επαναστατούν οι βουλγαρόφωνοι πληθυσμοί στη Μακεδονία, ανήμερα της γιορτής του προφήτη Ηλία (Παλιό Ημερολόγιο). Η επανάσταση, την οποία έχει σχεδιάσει η Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση (VMRO), καταπνίγεται από τα τουρκικά στρατεύματα. Το γεγονός αυτό γίνεται αφορμή για να ξεκινήσει ο Μακεδονικός Αγώνας.

1913 Ο Χρήστος Κάκαλος, ο Φρεντερίκ Μπουασονά και ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί πατούν για πρώτη φορά στον Μύτικα, την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου

1990 Το Ιράκ εισβάλλει και καταλαμβάνει το Κουβέιτ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1799 Ευανθία Καϊρη, αδελφή του Θεόφιλου Καϊρη, λόγια των επαναστατικών χρόνων και πρόδρομος του φεμινιστικού κινήματος στη χώρα μας

1829 Θεόδωρος Αρεταίος, ιατρός, καθηγητής της Χειρουργικής (1864-1893), Πρύτανης (1879-1880) και μέγας ευεργέτης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

1942 Ιζαμπέλ Αλιέντε, χιλιανή συγγραφέας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1922 Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ, αμερικανοσκαωτσέζος φυσικός, εφευρέτης του τηλεφώνου. (Γεν. 3/3/1847)

1945 Πιέτρο Μασκάνι, ιταλός συνθέτης. («Cavalleria Rusticana»).

1970 Γιάννης Ντεσσές, διάσημος ελληνοαιγύπτιος μόδιστρος τις δεκαετίες '40, '50 και '60.

Επιχείρηση «Μύτικας»

Στο διάβα των αιώνων πολλές απόπειρες έγιναν για την κατάκτηση της ψηλότερης κορυφής του Ολύμπου, του Μύτικα (2.918 μ.), αλλά μόλις το 1913 ευοδώθηκαν. Ίσως να έπαιξε αποτρεπτικό ρόλο η παρουσία και η δράση πολλών και γνωστών λήσταρχων (Γιαγκούλας, Μπαμπάνης, Λιόλιος) στο «Βουνό των Θεών». Πάντως, μέχρι τον Οκτώβριο του 1912, το μεγαλύτερο μέρος του βουνού και η κορυφή Μύτικας ανήκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η ιστορία αναφέρει τον Άγιο Διονύσιο ως τον πρώτο σύγχρονο εξερευνητή και οδοιπόρο του Ολύμπου στις αρχές του 16ου αιώνα. Τον τίτλο διεκδικεί και ο σουλτάνος Μεχμέτ Δ' ο Κυνηγός, σύμφωνα με άλλους ιστορικούς. Τον Ιούλιο του 1780 ο γάλλος αξιωματικός του ναυτικού Σοννί προσπάθησε ανεπιτυχώς να φθάσει στις ψηλότερες κορυφές του Ολύμπου. Από τότε, οι προσπάθειες ήταν συνεχείς, μέχρι τις 2 Αυγούστου 1913, όταν δύο ελβετοί, ο Φρεντ Μπουασονά και ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί, με οδηγό τον ντόπιο κυνηγό Χρήστο Κάκαλο, πάτησαν την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου, τον Μύτικα.

Ο Φρεντ Μπουασονά (1858 - 1946) ήταν πολύ γνωστός φωτογράφος με έδρα τη Γενεύη. Με τον φακό του αποτύπωσε την Ελλάδα των αρχών του 20ου αιώνα, μέσα από μια συλλογή 7.000 φωτογραφιών. Ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί (1870 - 1958) ήταν ποιητής και ζωγράφος, πατέρας του ελληνιστή μουσικολόγου Σαμιέλ Μπο-Μποβί.

Οι τρεις ορειβάτες ξεκίνησαν την προσπάθειά τους στις 29 Ιουλίου 1913, ακολουθώντας την κλασική διαδρομή προς το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία. Στις 30 Ιουλίου φθάνουν στον

Ο Φρεντερίκ Μπουασονά στην πρώτη ανάβαση στον Όλυμπο

προορισμό τους και αντικρίζουν τον Μύτικα, αλλά αποφασίζουν να επιστρέψουν στη βάση τους, επειδή νυχτώνει. Την επομένη, έχοντας πάρει το δρόμο της επιστροφής, το μετανοιώνουν και αποφασίζουν να επιχειρήσουν το μεγάλο κατόρθωμα.

Περνούν τη νύχτα μέσα σε θύελλα και την 1η Αυγούστου φτάνουν σε μια καλύβα στον Μαυρόλογο, όπου διανυκτερεύουν. Τα χαράματα της 2ας Αυγούστου ξεκινούν την τελική τους προσπάθεια και μέσα σε ομίχλη φτάνουν στις 9 το πρωί σε μία κορυφή, την οποία θεωρούν την πιο ψηλή. Τη βαπτίζουν «Κορυφή της Νίκης», προς τιμή της Μάχης του Σαρανταπόρου (5 Οκτωβρίου 1912) και σε μια πρόχειρη κατασκευή τοποθετούν τις κάρτες τους και την ελβετική σημαία. Έξαφνα, η ομίχλη διαλύεται και ανακαλύπτουν ότι η πραγματική κορυφή βρίσκεται ακόμη πιο ψηλά. Η επιμονή του Χρήστου Κάκαλου, ο οποίος αναρριχάται

ξυπόλτος, οδηγεί τους ορειβάτες στις 10:25 το πρωί στην ψηλότερη κορυφή, τον Μύτικα.

Στα χρόνια που ακολούθησαν και άλλοι ορειβάτες έγραψαν το όνομά τους στο Πάνθεον των κατακτητών του Μύτικα:

Γιώργος Κωνσταντάκος, πρώτη μοναχική ανάβαση: (20 Ιουλίου 1920).

Τασία Αποστολοπούλου και Έφη Νομίδη - Μαρκεζίνη από την Αθήνα, πρώτη ανάβαση από γυναίκες με οδηγό τον Χρήστο Κάκαλο. (20 Ιουλίου 1920)

Ζορζ Ντοριέ, Ηρακλής Ιωαννίδης και Κώστας Νάτσος, πρώτη χειμερινή ανάβαση. (20 Μαρτίου 1931)

Άννα Πετροχείλου, πρώτη χειμερινή ανάβαση γυναίκας. (27 Δεκεμβρίου 1953).

Ο Χρήστος Κάκαλος συνέχισε τις αναβάσεις έως το 1972. Προς τιμή του, ένα καταφύγιο στον Όλυμπο, στα 2.660 μέτρα, φέρει το όνομά του.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ Ψυχάρης Σταύρος Π.

ΤΑ ΤΡΩΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΔΙΔΥΜΩΝ

Ο μάντζερ είναι εκείνος που διοικεί, συνήθως ανεπιτυχώς, ανθρώπους. Τους βλέπουμε καθημερινά να ταλαιπωρούνται όλοι τους. Οι μεν διότι, στερούμενοι ικανοτήτων, δημιουργούν προβλήματα χειρότερα από εκείνα που πρέπει να λύσουν, οι δε διοικούμενοι διότι δεν αντιδρούν.

Διοικούμενοι και διοικούντες πολλές φορές δρουν υπέρ των δικών τους συμφερόντων και εις βάρος εκείνων των οποίων τα συμφέροντα υποτίθεται ότι υπηρετούν.

Συνήθως η απροθυμία των κατωτέρων στελεχών συνδυάζεται με τη δυσχέρεια των επικεφαλής να ανταποκριθούν στα σχέδια λειτουργίας και αναπύξεως μιας

επιχειρήσεως.

Η ζημιόγνος δραστηριότητα των μάντζερ εκτείνεται φυσικά τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Θα περίμενε κανείς ότι, επειδή συχνά η πρόσληψη ιδιωτικών υπαλλήλων γίνεται περισσότερο με κριτήρια τις γνωριμίες και προσωπικές σχέσεις και είναι πολυπληθέστεροι οι υπάλληλοι που διορίζονται άνευ εξετάσεων, στον δημόσιο τομέα θα ήταν καλύτερα τα πράγματα. Καλύτερα με την έννοια ότι τουλάχιστον εκείνοι που χρησιμοποιούν το μέσον συν τυπικά προσόντα θα δημιουργούσαν καθεστώς διοικήσεως προφανώς άδικο αλλά τουλάχιστον κατά ένα σημαντικό μέρος αξιοκρατικό.

Η χώρα μας έχει να επιδείξει παραδείγματα πολλών ανικάνων προσώπων που καταλαμβάνουν θέσεις δημόσιες και με τις δραστηριότητές τους ζημιώνουν κατά συρροή κυρίως το Δημόσιο. Οι περισσότεροι, πιθανώς άνευ δόλου, συμβάλλουν στη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος συνεπικουρόντες τους κοινούς λωποδύτες.

Το οικοδόμημα της απάτης προκαλεί συνεχώς νέες τερατογενέσεις. Τα αρπακτικά καλύπτουν τη δραστηριότητά τους φορώντας τον μανδύα των διδύμων.

Δηλαδή ανά δύο επιχειρούν τη συγκέντρωση κεφαλαίων αρμέγοντας την αγορά. Αλλά ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον.